

denne Regel, navnlig hvor det vilde være en Velfærdsfag for Vedkommende at erholde Indfødsret, saaledes har man virkelig gjort Undtagelser fra Reglen ved Lovene af 27de Februar 1880 og 16de Februar 1882, uden at det kan siges, at et saadant Tilfælde har foreligget. De 3 Børn, som Taler her er om, ere fødte i Sverig af danske Forældre under disses kortvarige Ophold hersteds, henholdsvis 3 og 8 Aar. Forældrene have altid havt og have endnu samtlige deres Familieforbindelser her i Landet, ere vendte her tilbage for stadig at forblive her og ønske deres Børn allerede nu tillagte en Ret, som dog sikkert en Gang i Fremtiden vilde blive dem tilstaaet, og hvis Erhvervelse der altsaa høist kan være Tale om at udsætte til et senere Tidspunkt. Hertil kommer, at for Nr. 195's Vedkommende er Faderen en fremragende, baade herhjemme

og i Ublandet høit anset dansk Videnskabsmand, der med betydeligt aarligt Tab i Indtægter atter har knyttet sig fast til sit Fødeland, og som nok kunde have et billigt Krav paa at faa sit Ønske opfyldt, men indrømmes dette, formenes det ikke rigtigt at gjøre nogen Forskjel, saa meget mindre, som Faderen til de under Nr. 202 og 203 nævnte Børn nu ogsaa atter er knyttet til Danmark, idet han er ansat ved de danske Statsbaners Centralforvaltning.

Udvalget skal i Henhold til disse Bemærkninger tillade sig herved at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, idet man forbeholder sig at komme tilbage til de nævnte Børn ved Sagens mundtlige Behandling og kun tilføjer, at særlig Afstemning for et enkelt Nummers Vedkommende selvfølgelig kan finde Sted, saafremt saadant maatte blive forlangt.

J. N. Dressing,
Formand og Ordfører.

E. A. Hansen.

B. Ethyr.